

ANLEDNING TILL UNDERSÖKNINGEN

Brand i svinstall, X-by.

UNDERSÖKNINGEN UTFÖRD AV

Av Tommy Broholm, räddningstjänsten.

OBJEKTET

Svinstall, innehållande cirka 1000 grisar.

HÄNDELSEN

Se Insatsrapport.

UNDERSÖKNINGEN

Jag har delat in undersökningen i tre delar, mina ställningstaganden bygger jag på besök på platsen, samtal med räddningspersonal, ägare, försäkringsbolag, polis och representant från räddningstjänstsamarbetets stab.

1 : Insatsen

2 : Ägare, grannars och andra berördas reaktioner på räddningsarbetet

3 : Egen och räddningstjänstsamarbetets organisation

INSATSEN

Vid första styrkornas ankomst är hela svinstallet övertänt. IL:s beslut blir att begränsa branden till den redan övertända delen, och skydda övriga byggnader, samt rädda så många djur som möjligt. Svinstallet som brinner är sammanbyggt med en förbindelsegång till ytterligare ett svinstall, långsidan gränsar mot en helt nybyggd ladugård, ännu inte tagen i drift, ena kortändan gränsar mot gaveln på ännu en ladugårdsbyggnad, avstånden till dessa tre är 8-20 meter. På ytterligare lite längre avstånd finns flera byggnader. 3-400 grisar evakuerades från byggnaderna. I inledningskedet är vattentillgången begränsad, efter hand anländer fler tankbilar, en motorspruta riggas cirka 1 km från platsen, personalen får också hjälp av en gödseltunna att transportera vatten i. Tittar man på resultatet är min bedömning att taktiken följts och de resultat man uppnått är nästan 100 procentiga. Det finns små skador på taket till den ihopbyggda ladugården, samt en del spruckna fönster i den nya ladugården. Som kuriosas kan nämnas att det är roligt att se okonventionella lösningar av problem. För att rädda den ihopbyggda ladugården användes en grävmaskin för att ta bort förbindelsegången, mycket effektivt. Under resans gång, för att nå målet, har det säkert begåtts individuella misstag, varit material som inte fungerat osv., dessa har jag ingen möjlighet att utreda, utan överläter det till respektive styrkeledare. I släckningsarbetet deltog ett 40-tal man från förbundet och närliggande kommuner.

Ägares, grannars och andra berördas reaktioner

En sådan här händelse väcker naturligtvis mycket känslor hos berörda, under kvällen och natten när branden pågick framkom en del kritik mot både brandpersonal och polis. Kritik som t.ex :” Brandmän som inget gjorde, bara stod och tittade”, ”jag fick visa var dom skulle släcka”, ”varför spolade dom inte mer vatten”, osv. Den här typen av reaktioner är fullt förståelig från människor som drabbats av traumatiska upplevelser. Jag var på platsen morgonen efter branden och möttes av liknande uttalanden, men en saklig förklaring, varför personalen gjorde så eller så skapade en förståelse för vårt arbete och de problem vi står inför. Sedemera har också ett möte hållits mellan vår personal och drabbade, där den här typen av frågor diskuterades. För att undvika sådana här ifrågasättande måste vi internt ha bättre disciplin på vår personal, uttalanden som ”brandmän som inget gjorde”, får oftast sin grogrund i att det är personal som är utbytt, står stand by, väntar på att avlösa osv. Den

typen av personal skall inte finnas på skadeplatsen, utan i personaldepå en bit därifrån. De andra uttalandena kan man förebygga, om man knyter drabbad till sig och frågar om sakfrågor, t.ex var finns dom största värdena, var är närmaste vattentag och liknande. Att vi får kritik vid våra insatser är något vi får leva med och lära av. Jag tycker man kan dra parallellen med idrott, där man brukar säga att de bästa spelarna sitter på läktaren. Men det är viktigt att vi tar till oss av kritiken och gör något åt den. T.ex att man gör som i detta fallet, samlar de drabbade och reder ut de frågetecken som uppkommit.

Egen och räddningstjänstsamarbetets organisation

Det har inom egna led diskuterats mycket om varför larmades dom dit eller dit. Jag har full förståelse för den irritation som uppkommit. Tyvärr har i skrivande stund inget möte mellan inblandade parter gått att få till stånd, men det är planerat till den xx-xx-xx, varför utredningen kommer kompletteras efter det. Efter enskilda samtal med inblandade kan jag dock konstatera att åtgärderna som gjorts i det mesta är helt rätt, men timingen i åtgärderna stämmer inte alls. Den största anledningen till det är brist på kommunikation mellan RL och RCB. I aktuellt fall borde RCB tagit sig till SOS och samordnat insatsen därifrån, det gjorde han inte, istället hamnade en tredje part där varför kommunikationsproblemen ökade. De här interna frågorna skall diskuteras och redas ut den xx-xx-xx. Jag tycker ändå att det är viktigt att konstatera att ingen drabbad blivit lidande av de här misstagen. När det gäller den aktuella räddningstjänstens egen larmorganisation så har den på det stora hela följts och fungerat.